

Legyen Várad a béke szigete!

2018. 8. 23.

Az idei évben Nagyvárad magyarsága méltó módon, három napos rendezvénysorozattal ünnepelhette a magyar államalapítás és Szent István királyunk napját. Sok évtizednyi szünetet követően immáron másodjára nyílt lehetőség arra, hogy a magyar hagyományok szabjanak keretet az eseményeknek. Magyar népzene és néptánc, az érmellék ízeit és termékeit felvonultató vásári forgatag és az új kenyér megáldása olyan légkört teremtettek, melyben itthon, a Sebes-Körös partján ismét jó volt magyarnak lenni.

Nem csupán jelképesen, de a gyakorlatban is birtokba vehettünk szeretett városunk közttereit, a Nagyvásártéren ismét vásárt tartottunk, a Szent László téren pedig magyar görög-katolikus testvéreinkkel kiegészülve öt történelmi egyházunk képviselői áldották meg a bihari, érmelléki gazdák által adományozott búzából készült kenyereket. Debrecen és Nagyvárad együttműködése révén a cívis város virágkarneváljának legszebb kompozíciói, köztük a két önkormányzat közös kocsija nálunk is felvonultak. Az ünnep betetőzéseként augusztus 21-én Nagyvárad önkormányzata és a Nagyvárad és Térsége Idegenforgalmát Népszerűsítő Egyesület (APTOR) szervezésében a 100 Tagú Cigányzenekar feledhetetlen produkciójának közel tízezen örvendezhettünk, ismét jelképes helyszínen, a Szent László téren.

Sokak kitartó és kemény munkája van abban, hogy civil szervezeteink összefogásával, történelmi egyházaink részvételével, Nagyvárad és Debrecen önkormányzatainak együttműködése mellett

valóban méltó és felemelő ünnepi napokat tudhatunk magunk mögött. Nagyvárad ismét olyan lett, mint amilyennek szeretnénk és amilyennek lennie kell: a békesség és a nyugalom szigetének zaklatott, konfliktusoktól terhes világunkban.

Néhány hónappal ezelőtt, a városi önkormányzati munkába való bekapcsolódásunkkal hatalmas munkát vállaltunk magunkra. Viselt felelősségünk tudatában és azzal a meggyőződéssel tettük ezt, hogy a város negyvenötezres magyarsága nem maradhat képviselő nélkül. Nagyvárad magyarsága nem lehet kárvallottja egyesek elhibázott politikai játszmáinak és nem engedhetjük, hogy városunk e hatalmi harcok küzdőterévé váljon. Tetszik, vagy sem, tudomásul kell vennünk a ma már a város háromnegyedét kitevő többség választását és a számunkra adatott helyzetből kell kihoznunk a lehető legtöbbet. Móricz Zsigmond Erdély-Trilógiájában Bethlen Gábor erdélyi fejedelemnek tulajdonított gondolat szerint: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.”

Tény, hogy sok még a teendő és úgy az anyanyelvhasználat, mint a magyar kultúra támogatása és az oktatás terén három évtized elmaradt eredményeit kell behoznunk. Ahogyan az is tény, hogy céljainkkal szemben állva román és magyar ellenérdekelt is akad bőven. Az eredménytelen vezetők sikertelenségük palástolására sosem haboznak kijátszani a nemzetiségi kártyát. Biharban és Bukarestben ma egyszerre játszanak a magyar és a román kártyával.

Ugyanakkor hatalmas eredmény, hogy míg más városokban feljelentik a magyarokat, itthon el tudtuk érni, hogy a város komoly rendezvénnyel vegyen részt ünnepünkön, s még ha egy magyar nyelvű fordítást a szervező egyesület el is rontott, jövőbe mutató és eddig példa nélküli, hogy egy országban, ahol soha semminek nincsen felelőse, bocsánatot kértek a tévedésért.

Új hangnemet, európai stílust kell meghonosítanunk egy olyan időszakban, amikor a politika szereplői éppen ennek az ellenkezőjében érdekeltek. Ehhez kitartásra, következetességre és közösségünk támogatására van szükségünk, hiszen közös érdekünk, hogy Várad a béke és az egymás iránti türelem szigete legyen.

Isten éltesen Magyarországot, Isten éltesen Nagyvárad!